

afvigende Maade. Man vil forsøge ved Samarbejde at danne Helheder, Interiører, som kan belyse Kvindens Virksomhed i Hjem og Skole, i Industri, Kunst, Literatur, Filantropi og Sygepleje. Der kan vel næppe være Tvivl om, at det vil give den arbejdende kvindelige Ungdom et kraftigt Opsving, om den kan faa Lejlighed til saaledes at vise, hvorvidt den er naaet.

Fra Bøger og Blade.

Kvinderne paa Chikagoudstillingen. Det ansete amerikansk-engelske Tidsskrift, *Harpers Magazine*, skriver i en længere Artikel om Udstillingen følgende: »Mærkelig er den Stilling, Kvinderne indtager i Chikago. Der er i Virkeligheden hermed begyndt en ganske ny Æra. Det er blevet sagt — og med en vis Sandhed — at det er en Kvindeudstilling. Kvindekongressen havde ubetinget den største Tilstrømning. Man sagde almindelig, at alt, hvad Kvinderne begyndte paa, det gik. De Ting, som de styrede og ledede, tiltrak sig den største Interesse. De udgjorde Hovedmassen af Tilhørerne ved Kongresserne, selv ved dem, hvor Hovedtalerne var Mænd. Det var dem, som fyldte de store Musikhaller, naar de musikalske Konkurrencer fandt Sted, eller naar det smukkeste Orkester, som nogen Sinde er hørt her i Amerika, og som staar paa Højde med de bedste i Verden, Theodor Thomas', spillede. Det var en lille Hær af Kvinder, af Lærerinder, af kvindelige Studenter fra alle Unionens Stater, og ikke af Mænd, som gik utrættelig om i Bygningerne fra Billedgalleriet til »Transportation Building« den ene Dag efter den anden og gjorde Optegnelser. Allevegne saa man Kvinder med Notebøger, og de var fast bestemte paa at se alt, at forstaa alt og skrive det op til fremtidigt Studium. Det var en stor Hær af Opdragere, som gik om og lod sig opdrage. For første Gang paa en saadan Udstilling havde de deres egen Bygning, som de selv havde skabt, og de havde en særlig Udstilling, der skulde godtgøre deres Dygtighed i Kunst og Literatur. Dette var vistnok ikke vel betænkt, for Kvindernes Dygtighed viste sig bedst i det store Billedgalleri og andre Afdelinger, hvor de udstillede sammen med Mænd og trængte ikke til at gøre sig gældende paa særlig Maade. Deres Bygning var omtrent den eneste, som Dr. Lessing, den tyske Kunstkritiker, ikke ud-